

**KLUB
INTELIGENCJI KATOLICKIEJ
IM. STEFANA KARDYNAŁA WYSZYŃSKIEGO**

ul. Sienkiewicza 13, 26-600 RADOM
email: radom@kik.opoka.org.pl

„Błogosławieni, którzy łakną i pragną sprawiedliwości”

Słowa Powitania, przygotowane przez P. Krzysztofa Starnawskiego, Honorowego Członka KIK-u, na Ingres Biskupa Marka Solarczyka do katedry Opieki Najświętszej Maryi Panny w Radomiu, 27 stycznia 2021 r. i przekazane Biskupowi Radomskiemu 15 marca 2021 r.

Najdostojniejszy Ojcie Biskupie!

Słowa powitania od Klubu Inteligencji Katolickiej poprzedzę przypomnieniem pewnego ważnego faktu: Każdy wybór nowego papieża obwieszcza światu jeden z kardynałów i czyni to z balkonu bazyliki Św. Piotra. Tradycyjną formułę zaczynają słowa „Habemus Papam”. Na poziomie kościoła lokalnego, nie mamy odpowiednika tej formuły, toteż mówimy krótko: Mamy Biskupa!

Zwróciłem się do Ks. Biskupa słowami „Ojcie Biskupie”. To nie jest pomyłka! Niech tak zostanie! Ale wypowiedziałem pewien oksymoron, bo oto „staruszek” zwraca się do osoby znacznie młodszej słowem „Ojcie”. Niech tak zostanie! Jeśli natomiast przyjmiemy, że oksymorony chodzą parami, to niech będzie i drugi: Pośród chłodu zimowego zapewniamy, że witamy Ks. Biskupa gorącymi sercami!

Ekscelencjo! Pod datą 10 października 2011 r. przeczytaliśmy w prasie katolickiej informację, że jest „Nowy Biskup w Warszawie”. Jedno z pierwszych zdań artykułu informowało, że nowy Biskup wybrał jako zawołanie biskupie słowa: „Wszystko jest możliwe dla tego, kto wierzy”. Nie trzeba uzasadniać głębokiego humanistycznie i teologicznie znaczenia tych słów. Dodam jednak myśl, która na pozór tylko może być zaskakująca: ten biskupi program podoba się również matematyce. Ograniczenie czasowe nie pozwala szerzej uzasadnić tego zdania w tym miejscu, ale może będzie okazja ku temu, np. w KIK-u. Zaznaczę jedynie, że program ten doskonale koresponduje m.in. z encykliką Św. Jana Pawła II „Fides et ratio”, w której już pierwsze zdanie znamionuje geniusz filozoficzny, humanistyczny i teologiczny wielkiego Autora: „Wiara i rozum to dwa skrzydła, na których unosi się Duch ludzki ku kontemplacji prawdy”.

Ekscelencjo! Diecezja Radomska ma się czym szcycić. Spośród wielu faktów wspomnę dla przykładu o trzech:

1. W czasach jagiellońskich zdarzyło się, że król Kazimierz Jagiellończyk wyjechał w sprawach państwowych na Litwę. W kraju król pozostawił swego zastępcę syna Kazimierza – przyszłego świętego i Patrona naszej diecezji. Królewicz Kazimierz pełnił obowiązki zastępcy króla mieszkając w Radomiu w latach 1481-83. Zasłynął z dobroci, a historycy napisali, że Radom był w tym czasie nieformalną stolicą Polski.

2. Fakt drugi dotyczy czasów okupacji niemieckiej podczas II wojny światowej. W naszym mieście pełniło posługę kapłańską wielu znakomitych duszpasterzy. Nie podobali się okupantom, toteż swym barbarzyńskim zwyczajem nakazali aresztowanie, a następnie zamordowanie w niemieckich obozach śmierci. Św. Jan Paweł II beatyfikował kapłanów męczenników:

Ks. Kazimierza Grelewskiego +1942 Dachau, Ks. Stefana Grelewskiego +1941 Dachau, Ks. Franciszka Rosłańca +1942 Linz, Ks. Bolesława Strzeleckiego +1941 Oświęcim, Ks. Kazimierza Sykulskiego +1941 Oświęcim, a ich wizerunki zostały umieszczone w transepcie katedry.

3. Trzeci przykład – z historii najnowszej: Kiedy Ks. Prymas Stefan Kardynał Wyszyński realizował swój niezwykle pomysł o peregrynacji obrazu Matki Bożej Częstochowskiej do każdej parafii w Polsce, bezbożni komuniści postanowili przerwać tę pielgrzymkę. Zrealizowali szaleńczy pomysł aresztowania obrazu, umieszczenia go na Jasnej Górze i wydania zakazu opuszczania tego miejsca przez obraz. Ale znalazł się odważny kapłan radomski (ks. Infułat Józef Wójcik), który postanowił uwolnić obraz i ten zamiar ów ksiądz zrealizował. Święta relikwia została uwolniona i wróciła na szlak zaplanowanej pielgrzymki. Skąd wyruszyła? Właśnie z tej naszej pięknej świątyni. Z tego miejsca przemawiał wówczas Ks. Prymas w obecności Ks. Kardynała Karola Wojtyły i innych Biskupów. U stóp katedry Ks. Prymas powiedział m.in.: „Kościół musi mieć Matkę”. Słowa Patrona naszego Klubu zapadły w pamięć Radomian, a gdy dziś wypadło nam słuchać bezprzykładnych ataków na Kościół i Ojca Świętego mamy obowiązek dodać słowa: „Polak musi mieć Boga, a więc nie może rezygnować ze schematu Polak – Katolik. Dlaczego? Odpowiedź znajdujemy w czasach najdawniejszych.

Oto dwie najważniejsze dla Polaków wartości, tzn. Państwo Polskie i Kościół katolicki w Polsce – narodziły się w tej samej sekundzie, gdy pierwszy nasz władca Mieszko przyjął Chrzest. Tak oto Polska stała się jedynym krajem w Europie, który ma taki państwowo – religijny początek. Te dwie wartości stanowią bliźniaczą parę, a uczą nauki pedagogiczne, że bliźniąt nie należy rozdzielać. (Mówiący te słowa miał okazję przekonać się o tym w swojej praktyce nauczycielskiej. Kiedy prosiłem do tablicy jedną z bliźniaczych sióstr, wówczas ta druga bliźniaczka odruchowo biegła za swoją siostrą. Zachowywały się tak jakby były jednym organizmem.)

Wniosek: Tak, jak nie należy rozdzielać bliźniąt, tak też nie można rozdzielać Polski od Kościoła katolickiego!

Inaczej myśleli komunistyczni rządcy kraju w latach powojennych. Jeden z nich powiedział kiedyś: „Nie minie 20 lat, a ścieżki do kościołów w Polsce zarosną trawą”. Okazało się, że tylko połowa tego zdania była prawdziwa: „Minęło 20 lat”. Z drugiej części zdania również tylko połowa się spełniła: „Ścieżki zarosły trawą”. Tyle tylko, że nie do kościołów, a do Komitetu Centralnego.

Ekscelencjo! Od dziś osoba Ks. Biskupa na zawsze już będzie się kojarzyć z pewnym małym jubileuszem. Tak, z jubileuszem, bo Ks. Biskup jest piątym Ordynariuszem Kościoła Radomskiego. Cieszymy się, że Ks. Biskup będzie kontynuował dzieła Ks. Biskupa Henryka nie tylko w Diecezji Radomskiej, ale też w Episkopacie, gdzie obaj Księża Biskupi są (jak mówimy) „biskupami od młodzieży”.

Wypowiedź zacząłem dwoma oksymoronami. Zakończę jednym: Przychodzi Ks. Biskup do ludzi jeszcze nie do końca sobie znanych. Pragniemy, aby z każdym dniem coraz bardziej Ks. Biskup się przekonywał, że jest wśród swoich!

I niechaj niedostatki wymowy nie umniejszą serdeczności słów powitania. Mamy Biskupa! Deo gratias! W przedsoborowej ministranturze używaliśmy zwrotu:

Gratias agamus Domine Deo nostro!

Szczęść Panie Boże na nowej ścieżce służby Bogu i ludziom!